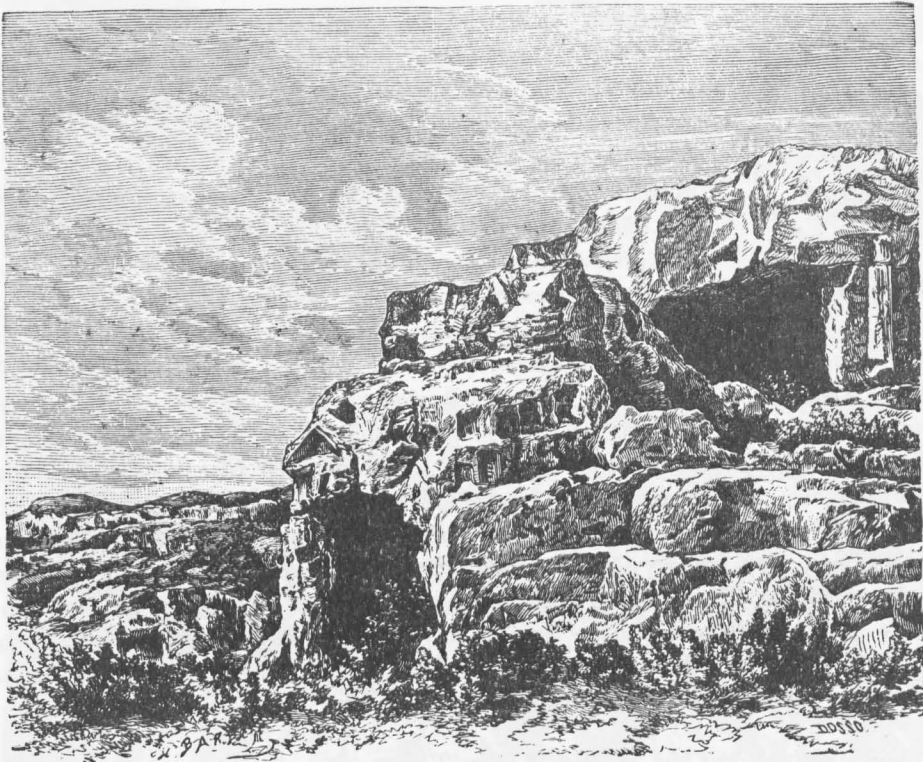

Ὁ χαριέστερος τῶν βουκολικῶν ποιητῶν, ὁ Θεόκριτος, ἦτο καὶ αὐτὸς Συρακούσιος καὶ ἤχμασε περὶ τὸ 270 π. Χ. Ὁ ἱστορικὸς Τίμαιος ἦτο Ταυρομενίτης. Σικελιώτης, καὶ ἰδίως ἐξ Ἀργυρίου τῆς Σικελίας, ἦτο ὡσαύτως ὁ ἱστορικὸς ἐκεῖνος Διόδωρος, τὸν ὁποῖον τοσάκις ἐλάβομεν ἀφορμὴν ν' ἀναφέρωμεν καὶ ὅστις ἤχμασεν ἐν τῇ πρώτῃ π. Χ. ἑκατονταετηρίδι. Ἐν γένει δὲ ὁ ἑλληνισμὸς τῆς κάτω Ἰταλίας καὶ τῆς Σικελίας ἔρριψε τοσοῦ-

Ὁ τάφος τοῦ Ἀρχιμήδους

το βαθείας ρίζας ὥστε (Κεφ. Ε' βιβλ. Β' τοῦ πρώτου τόμου) οὔτε οἱ Ρωμαῖοι οὔτε οἱ μετὰ τοὺς Ρωμαίους ἐπελθόντες Λομβαρδοί, Ἀραβες, Νορμαννοὶ ἠδυνήθησαν ἐντελῶς νὰ ἐξαφανίσωσιν αὐτόν· καθ' ὅλον τὸν μέσον αἰῶνα αὐτὰ τὰ δημόσια ἔγγραφα πολλάκις αὐτόθι ἑλληνιστὶ ἔτι συνετάσσοντο καὶ μέχρι τῆς σήμερον σφύζονται εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας οὐκ ὀλίγα ἑλληνισμοῦ ἴχνη. Ἄλλ' οὐδὲν ἦττον βέβαιοι εἶναι ὅτι ἀπὸ τῶν χρόνων εἰς οὓς ἤδη εὐρισκόμεθα ὁ δυτικὸς ἐκεῖνος ἑλληνισμὸς, ἀποβαλὼν τὴν αὐτονομίαν, διέτέλεσεν ἀμυνόμενος μᾶλλον ἢ ἐξαπλούμενος, καὶ μαραινόμενος μᾶλλον ἢ ἀκμάζων, ἡ δὲ δραστηριώτερα τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐνέργεια μετεβιβάσθη ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολάς, ὅπου οὗτος δὲν ἔπαυσεν ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας προαγόμενος καὶ παράγων καρπούς, οἵτινες πολυειδῶς ἔμελλον νὰ ἐπενεργήσωσιν εἰς τὴν τύχην τοῦ κόσμου. Εἰς τοῦτον λοιπὸν τὸν ἀνατολικὸν ἑλληνισμὸν ἐφιστῶμεν ἤδη τὴν προσοχήν, ἵνα ἐξηγήσωμεν κατὰ τίνα τρόπον ἐξηπλώθη καὶ ἀνεπτύχθη.

Τὸ δραστηριώτερον ὄργανον τῆς μεγάλης διαδόσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν Ἀνα-

